

ОБҐРУНТУВАННЯ ОПТИМАЛЬНИХ КОЛИВАНЬ ЖИВОЇ МАСИ ТЕЛИЦЬ ПРИ НАРОДЖЕННІ В МЕЖАХ ОДНІЄЇ ТЕХНОЛОГІЧНОЇ ГРУПИ

С.Ф.Антоненко, Л.В.Гончаренко

Інститут тваринництва УААН

У статті подано результати досліджень впливу живої маси телиць при формуванні технологічних груп на їх продуктивні, етологічні та економічні показники.

телиця, технологічна група, жива маса, інтенсивність росту, етологія, собівартість

Інтенсифікація виробництва молока неможлива без подальшого вдосконалення методів вирощування ремонтного молодняку, який повинен бути пристосований до умов високомеханізованих технологій. У зв'язку з цим були проведені дослідження по вивченню і обґрунтуванню оптимальних коливань живої маси телиць при народженні в межах однієї технологічної групи при вирощуванні їх до 6-місячного віку на глибокій солом'яній підстилці.

Методика досліджень. У дослідному господарстві "Кутузівка" ІТ УААН був проведений науково-господарський дослід (у двох повторностях), для чого сформовано дослідні групи телиць чорно-рябої породи з урахуванням їх живої маси, віку при народженні, спадкових якостей батьків.

Схема дослід (n=15)

Група тварин	Коливання живої маси в технологічній групі, кг		
	при народженні	limit	у межах групи
I (дослідна)	32±0,15	31-34	до 3
II (дослідна)	34±0,16	32-38	3,01-6,00
III (контрольна)	36±0,15	32-40	понад 6,01

Після народження на протязі 7-10 днів телят утримували в профілакторії в індивідуальних клітках "Еверса". Потім телиці були переведені в секції з глибокою солом'яною підстилкою, груповими годівницями, площею лігва на одну голову 2,2 м², фронтом годівлі 45 см.

Після 30-денного віку були сформовані три групи тварин: у I групі різниця за живою масою становила 3,00 кг, у II групі – від 3,01 до 6,00 і в III групі – від 6,01 до 8,00 кг.

Рівень і тип годівлі у всіх групах був однаковий. Випоювання молока, роздавання рослинних кормів – двократне. Молочні корми обліковували індивідуально, а рослинні – у цілому по групі. Структура раціону за період дослід становила: молочні корми – 51,1-52,3%, грубі – 16,7-18,8; концкорми – 21,9-24,5; соковиті – 4,4-10,3%.

Витрати кормів обліковували щодня шляхом зважування їх при роздаванні а облік залишків здійснювали перед ранковим роздаванням наступного дня.

Ріст телят визначали на основі щомісячного зважування. Етологічні особливості тварин вивчали шляхом хронометражних спостережень цілодобово з реєстрацією елементів поведінки тварин. На основі спожитого дослідними тваринами корму визначали витрати їх на 1 кг приросту живої маси.

Результати досліджень. На протязі досліду всі телиці характеризувались високою енергією росту (таблиця). Однак треба зазначити, що за перші два місяці (61 день) досліду тварини I і II груп за живою масою переважали ровесниць III групи на 13,24 і 6,35% ($P>0,99$ і $0,95$). У наступні 3 місяці досліду ця перевага зберігалася і була вищою відповідно на 6,41 і 14,09% ($P>0,99$ і $0,90$).

Динаміка живої маси і середньодобових приростів дослідних тварин

Групи тварин	Жива маса і приріст						Затрати кормів на 1 кг приросту, корм.од.
	61 день			153 дні			
	жива маса , кг	приріст, кг		жива маса в 5 міс	приріст, кг		
		абсолютний	середньодобовий		абсолютний	середньодобовий	
I	81,29±1,28	48,29±2,15	791±21	170,43±3,69	138,43±2,10	904±16	3,23
II	76,34±1,15	42,34±2,20	694±22	158,96±3,75	124,96±2,15	816±117	3,48
III	71,78±1,11	35,78±2,03	586120	149,38±3,83	11338±2,15	741±15	3,79

За величиною абсолютного приросту різниця становила за перші два місяці досліду по I групі – на 34,96 ($P>0,99$) і по II – на 14,05% ($P>0,95$) більше у порівнянні з ровесницями III групи, в наступні 3 міс. – відповідно на 14,09 і 6,43% ($P>0,99$ і $P>0,90$). Така тенденція була відмічена і за показниками середньодобового приросту між дослідними тваринами, тобто, телиці першої і другої груп мали за весь період досліду перевагу перед ровесницями третьої групи за цим показником на 22,00 і 10,12% ($P>0,99$ і $P>0,90$).

Результати вивчення етологічних показників свідчать, що тварини III групи на 26,78-28,17% більше часу витрачали на поїдання кормів, ніж ровесниці з I і II груп, а період відпочинку лежачи у тварин I і II груп на 28,96 і 21,02% був довший, ніж у телиць III групи. Період жуйки в положенні лежачи і стоячи у телиць I і II груп був триваліший на 20,48 і 25,45% і 14,20 і 18,30% відповідно, ніж у ровесниць з III групи. Рухливоактивність у технологічних групах була відповідно в 2,4-2,6 раза меншою.

На 1 кг приросту живої маси витрати кормів становили: по I групі 3,23 корм.од., по II – 3,48 і по III – 3,79 корм.од., тобто оплата корму приростом у тварин I і II групи на 17,34 і 8,91% вища, ніж у телиць III групи. На 1 корм.од. припадало перетравного протеїну по I групі 109 г, по II – 109 і по III – 109 г.

Собівартість 1 ц приросту живої маси за період досліду була така: I група – 158,95 грн., II – 162,44 і III група – 186,81 грн.

Висновок. При формуванні технологічних груп телят-молочників чорно-рябої породи допустиме коливання живої маси 3-6 кг у межах однієї технологічної групи. Збільшення різниці за живою масою між особинами викли-

кає зростання витрат кормів на одиницю приросту на 17,34 і 8,91%, що призводить до росту собівартості приросту на 24,3-27,9 грн. або 17,5-15,0%.

В статье представлены результаты исследований влияния живой массы телок при формировании технологических групп на их продуктивные, этологические и экономические показатели.

The article presents results of the study of effect of heifer weight at forming production groups on their productive, ethological and economic features.

УДК: 619:618.14.636.2

РЕГІОНАЛЬНА АНТИБАКТЕРІАЛЬНА ТЕРАПІЯ ГНІЙНОГО ЕНДОМЕТРИТУ У КОРІВ

О.О.Боднар

Подільська державна аграрно-технічна академія

Встановлено, що регіональна антибактеріальна терапія післяродового гнійно-катарального ендометриту у корів (інтрааортальні та інтраартеріальні інфузії) в комплексі з іншими засобами терапії є високоефективним та найбільш економічно доцільним методом лікування.

ендометрити, антибактеріальна терапія, корови, лікування

Застосування антибактеріальних засобів є основою етіотропної терапії гнійного ендометриту у корів. Антибіотикотерапія залишається самим дійовим методом ліквідації збудника в організмі та профілактики спалаху інфекції. Проте антибіотики, як і інші біологічно активні речовини, не тільки згубно впливають на мікроорганізми, а можуть вражати макроорганізм [1]. Питання про імунну відповідь організму на введення антибіотика, деструкцію нирок, печінки, інших органів, дисбактеріоз та інші ускладнення залишаються актуальними.

Тому методика лікування ендометриту повинна бути раціональною і динамічною, достатньо тривалою і припинятися лише після досягнення стійкого клінічного ефекту.

Ефективна концентрація препарату в крові, тканинах, патологічному вогнищі забезпечується не тільки лікувальною дозою останнього, а й методом його введення. При гнійному післяродовому ендометриті антибіотики зв'язуються з білками крові, фіксуються у гнійному вогнищі, чому сприяє наявність у матці ексудату і детриту. Крім того, проникненню препарату до місця локалізації збудника перешкоджає бар'єрна функція запальних тканин, тромбоз і закупорка судин [2]. Розтягнення матки ексудатом спричиняє сповільнення руху крові, лімфи і тканинної рідини, що гальмує надходження препаратів у вогнище ураження. Дані явища нарастають у більш пізній стадії запалення, а при хронічній формі вогнище відмежовується ще й рубцевою тканиною.